

(Dis)obeying Orders

Source 1: Melachim Chapter 2

Then tidings came to Yo'av; for Yo'av had inclined after Adoniyyahu, though he had not inclined after Avshalom. And Yo'av fled to the tent of the LORD, and caught hold of the horns of the altar. And it was told king Shelomo, that Yo'av was fled to the tent of the LORD; and, behold, he was by the altar. Then Shelomo sent Benayahu the son of Yehoyada, saying, Go, fall upon him. And Benayahu came to the tent of the LORD, and said to him, Thus says the king, Come out. And he said, No; but I will die here. And Benayahu brought the king word back, saying, Thus said Yo'av, and thus he answered me. And the king said to him, Do as he has said, and fall upon him, and bury him; that thou mayst take away the innocent blood, which Yo'av shed, from me, and from the house of my father. And the LORD shall return his blood upon his own head, for he fell upon two men more righteous and better than he, and slew them with the sword, my father David not knowing of it, namely, Avner the son of Ner, captain of the host of Yisra'el, and 'Amasa the son of Yeter, captain of the host of Yehuda. Their blood shall therefore return upon the head of Yo'av, and upon the head of his seed for ever: but upon David, and upon his seed, and upon his house, and upon his throne, shall there be peace for ever from the LORD. So Benayahu the son of Yehoyada went up, and fell upon him, and slew him: and he was buried in his own house in the wilderness.

מלכים א ב

כח כה והשמעה באה עד-יואב כי יואב נטה
 אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל-אהל
 יהוה ויחזיק בקרנות המזבח: ויגד למלך שלמה כי נס יואב
 כט אל-אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את-בניהו
 ל בן-יהוידע לאמר לך פגע-בו: ויבא בניהו אל-אהל יהוה
 ולאמר אליו כה-אמר המלך עא ויאמר לא כי פה אמות
 ולישב בניהו את-המלך דבר לאמר כה-דבר יואב וכה ענני:
 לא ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע-בו וקברתו והסירתו
 לב דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: והשיב יהוה
 כג את-דמו על-ראשו אשר פגע בשני-אנשים צדיקים וטבים
 למנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את-אבנר בן-נר שר-
 לב צבא ישראל ואת-עמשא בן-יתר שר-צבא יהודה: ושבו
 דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו
 כד ולבסאו יהיה שלום עד-עולם מעם יהוה: ויעל בניהו בן-
 יהוידע ופגע-בו ויקברתו בביתו במדבר:

Source 2: Sanhedrin 49a

ממ נגמר הדין פרק ששי סנהדרין

מאי טעמא קטלתיא לעמשא אמר

כ (ג) ליה עמשא מורד במלכות הוה דכתיב °ויאמר המלך לעמשא הועק ל^א
 את איש יהודה שלשת ימים וגו' וילך עמשא להזעיק את יהודה ויותר וגו'
 אמר ליה עמשא אבין ורקין דרש אשכחניהו דפתיה להו במסכתא
 אומר כתיב °כל איש אשר ימדה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל
 אשר תצונו יומת יבול אפילו לדברי תורה °תלמוד לומר רק חוק ואמין

כפין ורקין דרש .
 אשכחן שמאלן שהיו עסוקין במסכת
 ולא רצה לבטלן כדמפרש ואילו דאינו
 מורד במלכות דכתיב רק חוק ואמין
 רקין מיטעוין שאם בא המלך לבטל
 דברי תורה אין שומעין לו
 כשנמשח שלמה באה אל יול

°והשיב ה' את
 דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים ומובים ממנו טובים שהיו
 דורשין אבין ורקין והוא לא דרש צדיקים שהן בפה ולא עשו והוא באיגרת
 °והוא עשה

סס דרשו אפין ורקין . שלא נקיים מנות המנך לעבור על דברי תורה עמשא כדאמרן אבנר כשאמר לו שאלו לעבדיו (שמואל א כב) סבו
 והמיתו את כהני ה' וגו' וכתיב (ס) ולא אבו עבדי שאלו לשלוח ידם ולפגוע וגו' : וכו' לא סיס דרש . והרג אוריה במלכותו של
 דוד אע"פ שלא היה דוד אלא באיגרת כדכתיב (ש) ג יא) ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה וגו'

Source 3: Shmuel I Chapter 22

And Sha'ul said to him, Why have you conspired against me, thou and the son of Yishay in that thou hast given him bread, and a sword, and hast inquired of God for him, that he should rise against me, to lie in wait, as at this day? Then Ahimelekh answered the king, and said, And who is so faithful among all thy servants as David, who is the king's son in law, and gives heed at thy bidding, and is honourable in thy house? Did I then begin to inquire of God for him? be it far from me: let not the king impute any thing to his servant, nor to all the house of my father: for thy servant knew nothing of all this, less or more. And the king said, Thou shalt surely die, Ahimelekh, thou, and all thy father's house. And the king said to the runners that stood about him, Turn, and slay the priests of the LORD; because their hand also is with David, and because they knew when he fled, and did not reveal it to me. But the servants of the king would not put forth their hand to fall upon the priests of the LORD. And the king said to Do'eg, Turn thou, and fall upon the priests. And Do'eg the Edomite turned, and he fell upon the priests, and slew on that day eighty five persons that did wear a linen efod. And Nov, the city of the priests, he smote with the edge of the sword, both men and women, children and sucklings, and oxen, and asses, and sheep, with the edge of the sword.

שמואל א כב
 13 י ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובנישי בתתך לו לחם וחרב ושאול
 14 יד לו באלהים לקום אלי לארב ביום הזה: ויען אחימלך את-המלך ויאמר ומי בכל-עבדיך כדוד נאמן
 15 ט וחתן המלך וסר אל-משמעתך ונכבד בביתך: היום החלתי לשאול-לו באלהים חלילה לי אל-ישם המלך בעבדו דבר
 16 טו בכל-בית אבי כי לא-ידע עבדך בכל-זאת דבר קטן או גדול: ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל-בית אביך:
 17 י ויאמר המלך לרעים הנעבים עליו סבו והמיתו! כהני יהוה כי גסידם עסדוד וכי ידעו כי-ברח הוא ולא גלו את-אזני ולא-אבו עבדי המלך לשלח את-ידם לפגע בכהני יהוה:
 18 יח ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים וסב דויג האדמי ופגע-הוא בכהנים וימת. ביום ההוא שמונים וחמשה איש נשא אפוד בד: ואת נב עיר-הכהנים הכה לפי-חרב מאיש ועד-אשה מעולל ועד-יונק ושור וחמור ושה לפי-חרב:

Source 4: Shmuel II Chapter 3

Then said the king to 'Amasa, Muster to me the men of Yehuda within three days, and be thou here present. So 'Amasa went to muster the men of Yehuda: but he was later than the set time which he had assigned to him. And David said to Avishay, Now shall Sheva the son of Bikhri do us more harm than did Avshalom: take thou thy lord's servants, and pursue after him, lest he get himself fortified cities, and escape us. And there went out after him Yo'av's men, and the Kereti and the Peleti, and all the warriors: and they went out of Yerushalayim, to pursue after Sheva the son of Bikhri. When they were at the great stone which is in Giv'on, 'Amasa went before them. And Yo'av was girded with coat, his usual garment, and upon it a girdle with a sword fastened upon his loins in its sheath; and as he went forth it fell out. And Yo'av said to 'Amasa, Art thou well, my brother? And Yo'av took 'Amasa by the beard with the right hand to kiss him. But 'Amasa took no heed of the sword that was in Yo'av's hand: so he smote him with it in the belly, and shed out his bowels to the ground, and he struck him not again; and he died.

שמואל ב כ
 4 ג ויאמר המלך אל-עמשא הזעק-לוי את-איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמו: וילך עמשא להזעיק את-יהודה ויחר מן-המועד אשר יעדו:
 5 ויאמר דוד אל-אבישי עתה ידע לנו שבע בן-בכרי מן-אבשלום אתה קח את-עבדי אונך ורדף אחריו פן-מצא לו ערים בערות והציל עיננו: ויצאו אחריו אנשי יואב והפרתי והפלתי וכל-הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן-בכרי: הם עסד-אבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא פא לפניהם ויואב חגור ומדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על-מתניו בתערה והוא יצא ותפל:
 6 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי ידימינ יואב בזקן עמשא לנשק-לו: ועמשא לא-נשמר בחרב. אשר ביד-יואב ויפחו בה אל-החמש וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לו וימת

Source 5: Rambam Laws of Kings

ש ו פ ט י מ, הלכות מלכים פ"ג

ט המבטל גזרת המלך בשביל שנתעסק במצות, אפלו במצוה קלה – הרי זה פטור. דברי הרב מא ודברי העבד – דברי הרב קודמין, ואין צריך לומר אם גזר המלך לבטל מצוה – שאין שומעין לו.

The observant soldier and disengagement

Israel can withstand the evacuation of settlers from Gaza; it cannot withstand a civil war

BY SHLOMO RISKIN

My government voted to “disengage” – to leave Gaza and to dismantle the settlements of Gush Katif, forcing more than 8,000 citizens of Israel to leave their homes. I feel their pain; after all, I too am a proud settler-citizen, feeling a profound connection to every meter of land of Efrat, to every brick of Jerusalem stone, to every tree and flower.

Our parents, in-laws and many of our siblings live in Efrat, our children have built their homes and established their lives in Efrat, our grand-children have grown up in Efrat, and our dead lie in the cemetery of Efrat. And I cannot deny the possibility that what happens in Gush Katif could just as easily happen in Efrat.

I am not one of those settlers who believe in Greater Israel or who maintain that the Land is not ours to give away.

Israel has the right to arrive at a decision regarding its borders. After all, did not King Solomon give up 20 cities in the Galilee to King Hiram of Tyre? Did not Rabbi Yohanan ben Zakkai give up Jerusalem in order to secure from Vespasian the city of Yavneh and its Sanhedrin?

Hence, great religio-legal authorities like Rabbi Joseph B. Soloveitchik and HaCham Ovadia have accepted the halachic possibility of the government ceding parts of the Land of Israel.

Moreover, I even believe in a two-state solution. In the Greater Israel model, we would have to give Palestinians the right to

vote, for we could not treat a minority in our state any differently from the way in which we wished to be treated when we were a stateless minority. And if that were to happen, demography would soon turn Greater Israel into Greater Palestine.

Every individual has the right to be free; no nation ought to rule over another people which does not wish to be ruled by it. So, I wish to see a Palestinian state which is free – but not one which is free to destroy us.

Establishing such a state is tantamount to suicide, an act which is psychopathic when executed by an individual and certainly by a nation. And I believe that Natan Sharansky proves conclusively in his new book *The Case for Democracy* that any nation which doesn't give its own people freedom and individual human rights will never give its neighbor the opportunity to be free from fear of attack and destruction.

Therefore, I must ask my government a number of agonizing questions:

- Why did you not link disengagement from Gush Katif to certain parallel steps of democracy within the Palestinian Authority? Even President George W. Bush linked Palestinian statehood to democratic rule in his speech of June 24, 2002.
- Why did you not demand the unequivocal removal of the PLO Charter's avowal of Israel's destruction before agreeing to dismantle Gush Katif?
- Why do you not consider unilateral disengagement another prize for terrorism?
- And if indeed the Palestinian Authority

is perceived to be “democratizing” itself and granting fundamental human rights to its citizens, why must a Palestinian state be *Judean*?

Palestinians in Israel have the right to vote, to have freedom of expression, to be elected to the Knesset. Were we to expel the Arabs of Israel, we would legitimately be condemned for ethnic cleansing, excoriated by the world as well as by all freedom-loving Israelis.

Why is it not ethnic cleansing when Palestinian authorities demand that Jews be exiled from their communities – areas which in 1967 were mostly no man's land?

• Above all, why was such a destructively divisive decision – taken despite its rejection by the Likud's central body of leadership – not ratified by a national referendum?

Having asked my questions, I am nonetheless committed to carrying out the decisions of the democratic government of Israel. I am unalterably opposed to those rabbinic voices that call on IDF soldiers to refuse military orders of evacuation, claiming that such orders are against absolute Torah law.

I humbly insist that this is not the case; that Torah law grants the right to the sovereign state of Israel to determine its borders, and that a call to refusal on religious grounds is tantamount to a call to civil war. Israel can withstand the evacuation of settlers from Gaza; it cannot withstand a civil war.

At the same time, according to many authorities the Bible itself does grant the individual soldier a “right-of-conscience” – a deferment from military service, provided

that the military directive is not within the context of a defensive war against an enemy out to destroy us.

Hence, if a soldier is “afraid or tender-hearted,” he may return to his home (Deuteronomy 20:8); and the medieval commentators Ibn Ezra and Rabbenu Bahya interpret these words to mean “whether he is ‘afraid’ to inflict hurt upon another [human being] or ‘tender-hearted’ because he himself may be hurt by the other.”

Such an individual “right-of-conscience” deferment has nothing to do with a religious, halachic refusal. Our Bible respects the rights of a conscientious objector above the military – as long as the war is not a matter of life-and-death survival for the nation at that time.

Hence I urge my students and congenants who serve in the IDF to carry out the military orders of evacuation, though they do with heavy hearts and tears streaming down their cheeks.

But if they truly believe, on an individual level, that they cannot bring themselves to do so, and they are willing to even suffer a penalty rather than evacuate others (who may be their relatives), then Halacha respects such an individual decision.

The government ought to respect such a personally motivated decision as one of the rights granted in a truly democratic country.

The writer is chief rabbi of Efrat, a settlement in the Gush Etzion bloc in Judea.

Source 6: Kaftor Hapele — by Rabbi Shaul Bar Ilan

כפתור כלא מספר שניים: אכן, פשע חמור יש בציות לפקודה, אך חמור ממנו שבעתיים הסירוב לה, שממנו פתח לכל החורבנות העתידיים, ואולי אף לחורבנה של המדינה כולה.¹

לא כל איסורי התורה הותרו מחשש פיקוח נפש (גבי גלוי עריות זה בבלי ערוך: סנהדרין עה ע"א; רמב"ם פ"ה מהלכות יסודי התורה הלכה ט): פגיעה בגוף חברך עד כדי סכנה לחייו - וכל שכן חטיפתו ומכירתו - מעולם לא הותרו וגם לא לשם פיקוח נפש (ראה רמב"ם פ"ה מהלכות יסודי התורה הלכה ה. בנדון דידן אין הגויים תובעים את מתיישיבי גוש קטיף יותר משהם תובעים את אנשי חיפה ויפו, ובכל מקרה רק מסירת הנדרש לגויים הותרה, שיסתדר עימם הנמסר בכוחו עצמו, וגם זאת דווקא אם הוא גם חייב מיתה כשבע בן בכרי; מעולם לא הותרה - ואף לשם הצלת נפשות - אף כליאת היהודי הנדרש ואף חבלה בו בידיים), ואף להיזק ממון חברך לשם הצלת עצמך אין היתר מעבר לגדרי מציל עצמו בממון חברו (שו"ע חו"מ שנט, ד): ראשית, נסה להציל עצמך בממונך - קנה דרכון זר ווד עם משפחתך מן הארץ, או תרום את ביתך המרווח למתיישב מוש קטיף, ולך אתה לקבל תמורה במינהלת; רק אם אף פיתרון זה ייכשל יותר לך - אם, אכן, יתברר בוודאות שהמציאות תובעת זאת - להציל עצמך בממון אחרים.

1 דרך אגב יש להעיר, שהנחת יסוד זו המצוטטת השכם והערב, נראית חלק מן התעמולה הנעשית 'מטעם' נגד מתיישיבי גוש קטיף. מי אמר בכלל שסרבנות המונית לגירוש מתיישיבי גוש קטיף תפרק את צה"ל?

הרי לגיוס נגד מלחמה כוללת כמלחמת יום כיפור גם השמאלנים הגדולים ביותר יתייצבו - גם הם חפצי חיים הם; אלא מאי? לא יתייצבו יותר שמאלנים אלו למשימות של בטחון שוטף בהגנת ההתנחלויות? לא יהיה נזקם אז גדול מן הנזק שהפקודה הנוכחית מסבה לנו. האם כדי למנוע הידקרות מקוץ קוטעים את כל הרגל? אפילו יתחמקו שמאלנים אלו מעתה לגמרי מגיוס לצה"ל, ודאי מספרם יהיה פחות בהרבה ממספרם של בני המתיישיבים ברצועת עזה וביהודה ושומרון, שמסתבר מאד שאחר גירוש שכזה יימנעו בכל דרך אפשרית מלתרום לבניין המדינה ולהגנתה. אל לנו גם לשכוח את המשאבים המושקעים היום בצה"ל בהסברת הכורח שבקיום הפקודה אם תינתן. יסרבו כולם לפקודה, ומתוך מליארדי השקלים הנחשכים בביטול הגירוש, ודאי יימצאו האלפים הדרושים לממן את ההסברה מהי פקודת רשע שאסור לציית לה ומהי פקודת צדק שחובה לציית לה.

גם לגופו של עניין חשש זה להתפרקותו של צה"ל נראה רחוק: בסיס עוצמתו של צה"ל מעולם לא היה החינוך לצייתנות עיוורת. המשמעת בצה"ל - כמו בצבאות שאר המדינות המתקדמות - אינה אלא הקליפה החיצונית לשדרת העוצמה האמיתית שלו הבנויה מאמונת חייליו בצדקת הדרך, הרעות ביניהם ורמת המוסר הגבוהה שלהם (''טוהר הנשק''). הפיכת צה"ל או אחת משאר זרועות הביטחון לפושע מלחמה למען מטרה, שחלק עצום מן העם כלל אינו מזדהה עימה, וחלק מן העם אף נפגע ממנה, ודאי לא תורמת לחיזוקו של צה"ל אלא לפירוקו המוחלט.

לסיום נושא זה מחויבים אנו לציין, שאם נקבל חשש זה לשלומו של צה"ל יישמט הבסיס מכל תביעה כלפי כל פושע מלחמה באשר הוא; גם הוא, ודאי, היה צריך לחשוש, שאם הוא יפר את הפקודות שאינן חוקיות, יהיו אחרים שיפרו גם את הפקודות החוקיות. לכל עם יש 'בית מקדש שלישי' לדאוג לו.